

De heer J.P.E. Baakman
Rechtspraktijk BAWA
Geukerdijk 33
7481 BX Haaksbergen

Onderwerp : Wob verzoek
Uw kenmerk : bezwaarschrift 27 november 2007
Ons kenmerk : 1281 JAK/mz Alg.
Bijlagen : 1
Datum : 22 mei 2008

Geachte heer Baakman,

Hieronder treft u mijn beslissing aan op het op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ingediende bezwaarschrift.

Over het bezwaarschrift heb ik advies gevraagd aan de VWS-commissie bezwaarschriften Awb. Een afschrift van het door de commissie uitgebrachte advies is als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Ik heb vastgesteld dat het advies van de VWS-commissie bezwaarschriften Awb op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en kan mij vinden in de overwegingen van de commissie. Ik neem derhalve de overwegingen en de conclusie van het advies over en besluit als volgt.

Beslissing op het bezwaarschrift

Uw bezwaarschrift, gericht tegen het besluit van 20 december 2007, kenmerk U 1572/JAK/ns, wordt ongegrond verklaard.

Een ieder wiens belang rechtstreeks bij dit besluit betrokken is, kan tegen dit besluit binnen 6 weken na de dag van verzending van het besluit beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan hij zijn woonplaats in Nederland heeft.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn ondertekend en bevat tenminste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de

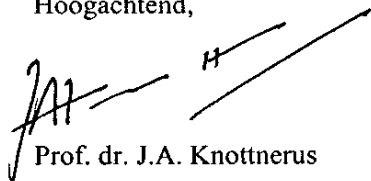

Onderwerp : Wob verzoek
Ons kenmerk : 1281 JAK/mz Alg.
Pagina : 2
Datum : 22 mei 2008

omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust.

Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betalen wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt.

Hoogachtend,

Prof. dr. J.A. Knottnerus

Aan de Gezondheidsraad

Ons kenmerk
DWJZ-2821564 /MK
Onderwerp
Advies Awb-bezwaar

Inlichtingen bij
mr. L.E. Vermaas

Doorkiesnummer
(070) 340 5721
Bijlage(n)
div.

Den Haag

29 APR 2008
Uw brief

Bij brief van 27 november 2007 heeft dhr. J.P.E. Baakman te Haaksbergen, hierna te noemen 'bezwaarde', een bezwaarschrift ingediend. Het bezwaar is gericht tegen het besluit van 23 november 2007, kenmerk 1267/AW/mz alg, waarbij de Gezondheidsraad, hierna te noemen 'verweerder', aan bezwaarde mededeelt hem naar aanleiding van zijn verzoek d.d. 16 november 2007 afschriften van de documenten die beschikbaar zijn en onder de Wob te zullen doen toekomen. Voornoemd bezwaarschrift is voor verweerder aanleiding geweest om bij besluit van 20 december 2007, kenmerk U 1572/JAK/ns, haar besluit van 23 november 2007 op formele gronden te wijzigen. Bezwaarde heeft bij brief van 2 januari 2008 tegen het gewijzigde besluit d.d. 20 december 2007 een bezwaarschrift ingediend.

Uit de stukken en het op de hoorzitting van 5 februari 2008 naar voren gebrachte (zie verslag en pleitnotities) is de commissie - samengevat het volgende gebleken.

Feiten

Bij brief van 16 november 2007 heeft bezwaarde verzocht om afschriften van:

- een brief van de minister van VROM d.d. 1 juni 2007, kenmerkno: SAS/GDE/2007/046920;
- de notulen/het verslag van de commissievergadering d.d. 14 september 2007 van de commissie Elektromagnetische velden (hierna: Commissie EMV);
- het verslag met de opmerkingen van de Beraadsgroep Straling en Gezondheid (hierna: de Beraadsgroep) over de conceptbrief van de commissie Elektromagnetische velden.

Bij besluit van 23 november 2007, kenmerk 1267 AW/mz alg. heeft verweerder bezwaarde een aantal stukken toegezonden. Verweerder geeft hierbij aan dat dit de stukken zijn die beschikbaar zijn en onder de Wob vallen.

Tegen dit besluit heeft bezwaarde bezwaar gemaakt bij brief van 27 november 2007.

Verweerder heeft bij besluit van 20 december 2007, kenmerk U 1572/JAK/ns aangegeven dat het bezwaarschrift van bezwaarde d.d. 27 november 2007, aanleiding is om het besluit van 23 november 2007 op formele gronden te wijzigen. Verweerder licht toe dat laatstgenoemd besluit abusievelijk door de algemeen secretaris ondertekend is en geen bezwaarclausule bevatte. Verweerder geeft aan tevens van de gelegenheid gebruik te

maken om het besluit nader te motiveren. Het besluit van 20 december 2007 treedt in de plaats van het besluit van 23 november 2007.

Tegen het besluit van 23 november 2007 heeft bezwaarde op 2 januari 2008 schriftelijk bezwaar gemaakt.

Namens verweerder is bij schrijven van 17 januari 2008 een verweerschrift ingediend.

Na de zitting heeft verweerder een afschrift van het advies van Prof. Koeman, waarnaar verweerder ter zitting verwees, aan de commissie doen toekomen. Een afschrift van het advies van Prof. Koeman is als bijlage bij dit advies gevoegd.

Toepasselijke regelgeving

- Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob);
- Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Gronden van bezwaar

In het bezwaarschrift van 27 november 2007 geeft bezwaarde aan dat hij heeft verzocht om een afschrift van de volledige notulen van de commissievergadering d.d. 14 september 2007 van de Commissie EMV en niet om een samenvatting van regeltjes. Bezwaarde wijst erop dat in voornoemde vergadering van 14 september 2007 ook een discussie is gevoerd over een recent artikel van een onderzoeksgroep uit Nijmegen, namelijk: 'Arns, M. et al. Electroencephalographic, personality, and executive function measures associated with frequent mobile phone use' en dat verweerder het verslag daarvan niet aan hem heeft doen toekomen. Bezwaarde voert voorts aan dat de Beraadsgroep met betrekking tot voornoemde commissievergadering opmerkingen heeft gemaakt en dat het verslag daarvan door de Commissie EMV is verwerkt. Bezwaarde geeft aan dat hij gevraagd heeft om een afschrift van het verslag van de opmerkingen van de Beraadsgroep maar dat hij dit niet heeft ontvangen. Bezwaarde voert aan dat het in casu gaat om volksgezondheidsbelangen en dat derhalve volledige transparantie gewenst is.

In zijn bezwaarschrift van 2 januari 2008 voert bezwaarde voorts aan dat hij in het kader van het publieke belang om de democratische en besluitvormingsprocessen van de verweerder en de daaronder ressorterende Commissie EMV inzichtelijk te krijgen, een Wob-verzoek heeft ingediend. Bezwaarde is van mening dat de afspraak tussen de verweerder en de leden van de daaronder ressorterende Commissie EVM inhoudende dat de documenten alleen voor intern gebruik bestemd zijn, niet bindend van aard is, althans de eerbiedigende werking van de Wob niet terzijde kan schuiven. Volgens bezwaarde gaat de verweerder voorbij aan het feit dat zij een bestuurorgaan is in de zin van de Awb. Verweerder had als een zichzelf respecterend bestuurorgaan uit eigen beweging de gevraagde informatie dienen te verschaffen, omdat dit het belang van een goede en democratische bestuursvoering dient. Bezwaarde is van oordeel dat de in artikel 10 van de Wob genoemde uitzonderingsgronden in het onderhavige geval niet van toepassing zijn en dat er derhalve geen rechtsrelevante redenen aanwezig zijn die zich verzetten tegen afgifte van de verzochte documenten.

Bezwaarde merkt op dat verweerder haar weigering tot openbaarmaking heeft doen steunen op artikel 11, eerste lid juncto art. 10, tweede lid, onder g, van de Wob. Bezwaarde

vervolgt dat de Gezondheidsraad echter in het bestreden besluit niet heeft gesteld dat zij en de onder haar ressorterende commissies in geheim en achter gesloten deuren vergaderen. Bezwaarde geeft aan dat verweerder de weigering tot openbaarmaking laat steunen op de ongemotiveerde angst voor ingrijpende verandering van het karakter en de discussies van de Gezondheidsraadsvergaderingen, indien de leden zouden weten dat het openbaar zou worden gemaakt. Bezwaarde is van mening dat de Gezondheidsraad niet heeft gemotiveerd waarom de belangen die zouden worden gediend bij geheimhouding van haar besluitvormingsprocessen van groter gewicht zouden zijn dan de belangen van volledige transparantie en openbaarmaking. Bij bezwaarde rijst de vraag wat de Gezondheidsraadsleden van de Commissie EMV te verbergen hebben. De afweging dat er slechts ruimte is om in multidisciplinair verband te vergaderen/adviseren en dat daarom alles moet plaatsvinden onder geheimhouding, past volgens bezwaarde niet in deze tijd. Volgens bezwaarde gaat verweerder daarbij voorbij aan het feit dat de Wob ruimte biedt om strikt persoonlijke gegevens onleesbaar te maken. De gezondheidsbelangen van de Nederlandse bevolking dienen naar het oordeel van bezwaarde te prevaleren.

Bezwaarde voert voorts aan dat verweerder in haar bestreden beschikking niet heeft gemotiveerd waarom openbaarmaking van de verslagen van de commissies en beraadsgroepen een onevenredige benadeling met zich mee zou brengen. Bezwaarde wijst er voorts op dat de Gezondheidsraadsleden zonder enig persoonlijk belang op persoonlijke titel deelnemen aan de vergaderingen. Bezwaarde ziet niet in welk persoonlijk belang de leden worden getroffen en de vraag rijst voor bezwaarde welk onevenredig nadeel van de individuele leden in het geding is. Bezwaarde wijst erop dat een eventueel beroep op bescherming van de privacy niet opgaat, omdat de namen van de leden reeds bekend zijn en omdat het gaat om informatie/advisering vanuit beroepsuitoefeningen. Bezwaarde stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van een onevenredig voor- of nadeel en dat het algemeen belang van de openbaarheid dan ook zwaarder dient te wegen. Nu ook de namen van de Commissie EMV reeds bekend zijn gemaakt, hebben de stukken naar het oordeel van bezwaarde niet meer het karakter van intern beraad, zoals bedoeld in artikel 11 van de Wob.

Bezwaarde voert vervolgens aan dat de gevraagde documenten ook milieu-informatie bevatten die ingevolge het Verdrag van Aarhus en de implementatie daarvan in de Wob openbaar gemaakt dient te worden. Bezwaarde wijst erop dat straling en emissiegegevens onder dat regime vallen en in beginsel altijd openbaar gemaakt behoren te worden. Bezwaarde benadrukt dat artikel 10, tweede lid, onder g, niet van toepassing is op milieu-informatie. Bezwaarde is van mening op dat de bestreden beslissing conflicteert met enig algemeen rechtsbeginsel en geschreven en ongeschreven rechtsregels. Bezwaarde vervolgt dat het doen van wetenschappelijk onderzoek niet bij wet is geregeld en bezwaarde vertrouwt op de eerbiedigende werking van de Wob in samenhang met het Verdrag van Aarhus en onder verwijzing naar de wetshistorie rondom artikel 10 en 11 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM juncto het BuPo-Verdrag.

Bezwaarde voert vervolgens aan dat verweerder als bestuursorgaan de gevraagde informatie openbaar weigert te maken op grond van artikel 11 van de Wob, terwijl het Verdrag van Aarhus en E.U. richtlijn 2003/4 dit in beginsel niet toelaat. Op grond van artikel 4, eerste en tweede lid, van deze richtlijn, moet het algemeen belang dat is gediend met openbaarmaking van afschriften van de gevraagde stukken worden afgewogen tegen het belang dat is gediend met weigering van openbaarmaking. Volgens bezwaarde heeft verweerder die

richtlijnconforme toepassing in het bestreden besluit niet doorgevoerd en is het bestreden besluit in strijd met artikel 7:12 van de Awb.

Naar het oordeel van bezwaarde kan de inzichtelijkheid van het bestreden besluit ten onrechte niet worden verkregen en valt het gevolgde besluitvormingsproces niet te doorgronden.

Bezwaarde is van oordeel dat het bestreden besluit vernietigd dient te worden. Tot slot verzoekt bezwaarde toekenning van een vergoeding ex artikel 7:15 Awb onder toezending van de gevraagde stukken/gegevens.

Verweer

Verweerder gaat eerst in op haar taken en de wijze waarop de organisatie werkzaam is. Verweerder wijst erop dat zij een adviescollege is, dat is ingesteld op grond van artikel 21 van de Gezondheidswet en dat zij als taak heeft de regering en het parlement voor te lichten op basis van de stand van wetenschap op het gebied van de volksgezondheid. Verweerder valt tevens onder de Kaderwet Adviescolleges, artikel 1, onderdeel a. Verweerders adviezen komen tot stand in multidisciplinaire ad-hoc commissies. De commissies zijn verantwoordelijk voor de inhoud van het advies.

Verweerder licht toe dat er naast voornoemde ad-hoc commissies, acht beraadsgroepen zijn op het brede terrein van de volksgezondheid, waaronder de Beraadsgroep. De beraadsgroepen hebben onder andere als taak de conceptadviezen van de ad-hoc commissies te toetsen op wetenschappelijke kwaliteit en op consistentie met andere adviezen van verweerder. Na de interne toetsingsronde door een beraadsgroep gaat het advies met een aanbiedingsbrief van de voorzitter naar de betrokken bewindspersoon alsmede naar de Tweede Kamer.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de ad-hoc commissies en de beraadsgroepen, niet-ambtelijke adviescommissies zijn als bedoeld in artikel 1, onder d, van de Wob. Verweerder wijst op artikel 9 van de Wob, dat voorziet in een specifieke openbaarheidsregeling voor de adviezen van niet-ambtelijke adviescommissies. Volgens verweerder volgt uit de memorie van toelichting bij de Wob dat verweerder geen verplichting heeft om de notulen, agenda's en notities van de Commissie EMV en de Beraadsgroep openbaar te maken. Verweerder verwijst in dit verband naar het gestelde op pagina 15-16 van de memorie van toelichting: *'... In de slotfase van de adviesvoorbereiding is het mogelijk dat een adviesinstantie een conceptadvies aan het overheidsorgaan toezendt ter verificatie van de gebruikte gegevens. Uit een dergelijk concept zal geen informatie op grond van de Wob mogen worden verschaft totdat het definitieve advies is gepubliceerd. Artikel 3 van de Wob en in navolging daarvan artikel 9 van het onderhavige ontwerp voorzien immers in een specifieke openbaarheidsregeling voor de adviezen van niet-ambtelijke adviescommissies. Deze impliceert dat uit concept-adviezen niet voorafgaand informatie kan worden gegeven tenzij uiteraard de adviesinstantie uitdrukkelijk met de informatieverschaffing heeft ingestemd...'*

Verweerder deelt het standpunt van bezwaarde dat verweerder een bestuursorgaan is als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onder a, van de Awb en ingevolge artikel 1, onder a, van de Wob onder de reikwijdte van de Wob valt. Verweerder wijst erop dat zij de verantwoordelijkheid en de zorg heeft om ingevolge artikel 9 van de Wob de uitgebrachte

adviezen openbaar te maken en dat met iedere commissie wordt afgesproken dat een samenvatting van de notulen van de vergadering openbaar gemaakt mag worden.

Verweerder voert aan dat de notulen van de vergadering van de Commissie EMV en de uitwisseling van gedachten door de Beraadsgroep moeten worden aangemerkt als documenten die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad als bedoeld in artikel 11 van de Wob. Verweerder geeft aan dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 'een ongestoorde uitwisseling van opvattingen' als doel noemt van dit artikel. Verweerder vervolgt dat ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Wob geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. Verweerder verwijst vervolgens naar artikel 1, onder g, van de Wob, waarin het begrip persoonlijke beleidsopvatting wordt omschreven als 'een opvatting, voorstel, aanbeveling of conclusie van één of meer personen over een bestuurlijke aangelegenheid'. Ten overvloede geeft verweerder aan wat blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wob onder persoonlijke beleidsopvattingen worden verstaan, namelijk: meningen, opinies, commentaren, voorstellen, aanbevelingen en conclusies, waar bepaalde personen zich achter hebben gesteld met de daartoe door hen aangevoerde argumenten.

Volgens verweerder is in de verzochte documenten sprake van interne beraadslagingen en persoonlijke opvattingen. Tijdens de vergadering van de Commissie EMV d.d. 14 september 2008 is naar aanleiding van de brief van het ministerie van VROM een conceptbrief opgesteld en zijn de in de brief genoemde (openbare) wetenschappelijke artikelen becommentarieerd. De conceptbrief is vervolgens ter interne toetsing voorgelegd aan de Beraadsgroep, die de inhoud van de conceptbrief heeft beoordeeld. Verweerder is van oordeel dat de Commissie EMV en de Beraadsgroep vrijelijk voorlopige beoordelingen mogen uitwisselen en bespreken alvorens tot een definitief oordeel te komen dat in de vorm van een advies of brief kenbaar wordt gemaakt aan de betrokken minister of Tweede Kamer die om advies heeft gevraagd. Volgens verweerder kan en zal openbaarmaking van de notulen van de Commissie EMV en Beraadsgroep met zich meebrengen dat het karakter van de vergaderingen en de discussies ingrijpend gaat veranderen. Daarnaast kan volgens verweerder het onafhankelijke oordeel van de Commissie EMV en de Beraadsgroep in gevaar komen wanneer derden tijdens het proces van interne beraadslagingen zich zouden kunnen gaan bemoeien met details van het adviesproces. Dit zou volgens verweerder een negatieve doorwerking kunnen hebben op de generieke werkwijze van de raadscommissies.

Verweerder is voorts van oordeel dat elk individueel lid van de Commissie EMV en de Beraadsgroep met zijn specifieke kennis en ervaring vrijelijk voorlopige beoordelingen moet kunnen uitspreken alvorens een gezamenlijke conclusie wordt bereikt. Openbaarmaking van de notulen kan er volgens verweerder toe leiden dat een individueel lid van de Commissie EMV om die reden onevenredig kan worden benadeeld. Gezien de kleine omvang van zowel de Commissie EMV als de Beraadsgroep kan het weglakken van de namen volgens verweerder niet leiden tot verstrekking van de documenten als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Wob, te weten in niet-herleidbare vorm. De specifieke kennis en ervaring van de leden brengt volgens verweerder met zich mee dat uit de notulen mogelijk kan worden herleid wie een bepaald commentaar heeft geleverd.

Verweerder is met bezwaarde van mening dat straling- en emissiegegevens in beginsel altijd openbaar gemaakt dienen te worden ingevolge het Verdrag van Aarhus, de E.U. richtlijn 2003/4 en de implementatie daarvan in de Wob. Verweerder benadrukt dat het in dit geval

echter om reeds gepubliceerde (openbare) wetenschappelijke artikelen gaat waarover de Commissie EMV op verzoek van de minister van VROM, een oordeel vormt. Verweerder vervolgt dat de in de richtlijn opgenomen weigeringsgronden restrictief moeten worden uitgelegd en het algemeen belang dat is gediend met openbaarmaking afgewogen dient te worden tegen het specifieke belang dat is gediend met de weigering om openbaar te maken. Verweerder is van oordeel dat het afzien van openbaarmaking van de notulen van de Commissie EMV en van de interne toetsing van de Beraadsgroep, in het onderhavige geval zwaarder weegt dan openbaarmaking aangezien de notulen voorlopige oordelen en persoonlijke opvattingen, die nog in bewerking zijn en voorts kunnen worden opgevat als onvoltooide documenten als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder d van de E.U. richtlijn 2003/4.

Verweerder wijst erop dat openbaarmaking van in bewerking zijnde opinies en opvattingen kunnen leiden tot verwarring en misvattingen. Het algemeen belang kan volgens verweerder niet gediend zijn met openbaarmaking van onvoltooide documenten en beoordelingen. Verweerder vervolgt dat haar definitieve oordeel over gepubliceerde wetenschappelijke artikelen het algemeen belang uiteraard wel dient en dat dit oordeel dan ook met complete onderbouwing openbaar wordt gemaakt in het uiteindelijk gepubliceerde advies.

Verweerder verzoekt het bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

De commissie overweegt ter zake als volgt

De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder op juiste gronden heeft kunnen komen tot het besluit van 20 december 2007, waarbij het verzoek van bezwaarde gedeeltelijk is geweigerd.

Ten eerste stelt de commissie vast dat, ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wob, een ieder een verzoek om informatie, neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid kan richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf. De commissie stelt voorts vast dat niet ter discussie staat dat de Gezondheidsraad is aan te merken als een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onder a, van de Awb en dat de documenten waarvan bezwaarde openbaarmaking heeft gevraagd, berusten bij de Gezondheidsraad. De commissie concludeert dat de door bezwaarde gevraagde documenten derhalve ingevolge artikel 1, onder a, van de Wob vallen onder de reikwijdte van de Wob.

De commissie overweegt dat artikel 9 van de Wob ziet op actieve openbaarmaking van definitieve adviezen van niet-ambtelijke adviescommissies. De commissie overweegt voorts dat voornoemd artikel van de Wob in het onderhavige geval niet van toepassing is, aangezien het in casu gaat om een verzoek om openbaarmaking op grond van de Wob.

Het derde lid van artikel 3 van de Wob bepaalt dat een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11 van de Wob. In deze artikelen worden de uitzonderingen en beperkingen weergegeven. De commissie stelt vast dat de Wob als uitgangspunt heeft dat alle informatie, neergelegd in documenten, die zich bij een bestuursorgaan bevinden, in beginsel openbaar is.

Artikel 11, eerste lid, van de Wob bepaalt dat in geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

De commissie heeft voorafgaand aan de behandeling van het bezwaarschrift op de zitting van 5 februari 2008 van verweerder de gevraagde niet openbaargemaakte documenten ontvangen en deze documenten vervolgens bestudeerd. Op grond hiervan is de commissie tot de conclusie gekomen dat de notulen van de commissievergadering d.d. 14 september 2007 van de Commissie EMV en het verslag met de opmerkingen van de Beraadsgroep over de conceptbrief van de Commissie EMV vele aantekeningen bevatten die gekenmerkt kunnen worden als zijnde persoonlijke beleidsopvattingen in de zin van artikel 11, eerste lid, van de Wob. De commissie constateert voorts dat gezien de kleine omvang van zowel de Commissie EMV als de Beraadsgroep en gezien de specifieke kennis en ervaring van de leden van de Commissie EMV en de Beraadsgroep, het weglakken van de namen niet kan leiden tot verstrekking van de voornoemde documenten in niet-herleidbare vorm als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Wob. Zodoende heeft verweerder naar het oordeel van de commissie zich in redelijkheid met een beroep op artikel 11 van de Wob op het standpunt kunnen stellen dat laatstgenoemde documenten met een beroep op artikel 11 van de Wob niet openbaar hoeven te worden gemaakt.

Ten overvloede overweegt de commissie dat voor zover er verslaglegging plaatsvindt van of notulen worden gemaakt naar aanleiding van vergaderingen van de Beraadsgroep Straling en Gezondheid, het aan te bevelen is om ook daarvan een samenvatting actief openbaar te maken.

Nu de commissie adviseert tot ongegrondverklaring van het bezwaarschrift, is er voor de commissie geen aanleiding om te adviseren om over te gaan tot vergoeding van de proceskosten.

Advies

Op grond van het vorenstaande adviseert de commissie:

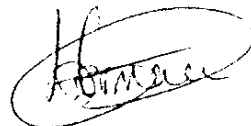
Het bezwaar ongegrond te verklaren.

De voorzitter,

w.g.

prof. mr. P.P.T. Bovend'Eert

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris,

mw. mr. L.E. Vermaas

**Bijlage: verslag van de hoorzitting
2821564 J.P.E. Baakman te Haaksbergen**

Bij de hoorzitting van de VWS-commissie bezwaarschriften Awb op 5 februari 2008, 10.00 uur, Parnassusplein 5 te Den Haag, zijn aanwezig:

- namens de commissie: prof. mr. P.P.T. Bovend'Eert (voorzitter), mr. A.J. Bok, mw. mr. B.E. Krol en mw. mr. L.E. Vermaas (secretaris);
- (namens) bezwaarde: afwezig met bericht;
- namens verweerder: mw. ir. A. Wijbenga (Algemeen Secretaris van de Gezondheidsraad).

De voorzitter opent de behandeling van het bezwaar en stelt vast dat bezwaarde geen gebruik heeft gemaakt van de geboden gelegenheid om het bezwaar toe te lichten. De voorzitter geeft het woord aan verweerder voor een eventuele toelichting of aanvulling op het verweer.

Tijdens de hoorzitting verwijst verweerder naar het gestelde in het verweerschrift en voegt daar het volgende aan toe. De Gezondheidsraad dient te worden aangemerkt als bestuursorgaan. In principe worden alle documenten openbaar gemaakt in die zin dat ze op de website van de Gezondheidsraad worden geplaatst en verzonden worden aan betrokkenen. In casu is gevraagd om openbaarmaking van verslagen van vergaderingen en van interne documenten. Verweerder geeft aan dat in 2000 advies is gevraagd aan prof. Koeman omtrent de openbaarmaking van dergelijke documenten. Prof. Koeman heeft destijds geoordeeld dat tussentijdse openbaarmaking van discussies en/of argumenten het goed functioneren van de Gezondheidsraad in het geding komt. Prof. Koeman heeft in dit verband ook verwezen naar jurisprudentie. Bezwaarde heeft in casu gevraagd om notulen/verslagen van de commissievergadering. Verweerder is van mening dat deze uitsluitend bestemd zijn voor intern gebruik. Verweerder vervolgt dat naar aanleiding van het advies van prof. Koeman binnen de Gezondheidsraad afspraken met de commissies en commissieleden zijn gemaakt, inhoudende dat interne verslagen van de commissies niet openbaar zijn, dat er een samenvatting van verslagen wordt gemaakt en dat die passief openbaar worden gemaakt. Verweerder benadrukt dat commissieleden in deze wetenschap de vergaderingen in gaan. Ze weten derhalve dat ze in vertrouwelijkheid alles kunnen zeggen wat aan de orde is. Verweerder benadrukt dat dit de generieke werkwijze van de Gezondheidsraad is. Verweerder merkt op dat er sprake is van niet-ambtelijke commissies. Volgens verweerder is dat alleen al voldoende om het bezwaarschrift ongegrond te verklaren.

Desgevraagd geeft verweerder aan dat de gevraagde stukken bij de Gezondheidsraad berusten en dat de secretaris van de betreffende commissie de stukken beheert.

De commissie vraagt verweerder of het documenten betreft die in principe onder de Wob vallen.

Verweerder benadrukt dat het gaat om commissievergaderingen waarin de leden in vertrouwelijkheid meningen en persoonlijke opvattingen geeft over het onderwerp waarmee de commissie zich bezighoudt. De commissies zijn over het algemeen multidisciplinair samengesteld. Dit heeft tot gevolg dat bij eventueel anonimiseren van de verslagen (door weglakken) de namen nog herleidbaar zijn op basis van de verschillende deskundigheden.

Desgevraagd bevestigt verweerder dat het Wob-verzoek is geweigerd op basis van artikel 11, eerste lid van de Wob.

Blad
2

De commissie stelt vast dat verweerder in het verweerschrift heeft aangevoerd dat er sprake is van een niet-ambtelijke adviescommissie als bedoeld in artikel 1, onder d, van de Wob. De commissie merkt op dat je aan artikel 11, eerste lid van de Wob niet toekomt, indien verweerder zich op het standpunt stelt dat uit de memorie van toelichting bij artikel 9 van de Wob volgt dat de gevraagde stukken niet openbaar hoeven worden gemaakt.

Verweerder merkt op dat de werkwijze zoals omschreven in de memorie van toelichting van de Wob, inhoudende dat uit conceptadviezen die aan het overheidsorgaan worden toegezonden ter verificatie van de gebruikte gegevens, geen informatie op grond van de Wob mag worden verschaft totdat het definitieve advies is gepubliceerd, overeenkomt met de generieke werkwijze van de commissies van de Gezondheidsraad. Verweerder benadrukt dat de Gezondheidsraad alle definitieve adviezen actief openbaar maakt.

De commissie merkt op dat in de beslissing van de Gezondheidsraad van 20 december 2007 artikel 10 van de Wob wordt aangehaald en dat in het verweerschrift hierover niets wordt opgemerkt. Desgevraagd geeft verweerder aan dat artikel 10 van de Wob wordt gehandhaafd als subsidiaire weigeringsgrond. Verweerder merkt vervolgens nog op dat bezwaarde het hele verslag heeft opgevraagd, terwijl in het verslag ook onderwerpen in staan die niets met elektromagnetische velden te maken hebben.

Desgevraagd geeft verweerder aan dat dit niet het eerste Wob-verzoek is dat bij de Gezondheidsraad is ingediend, maar dat dit wel de eerste keer is dat gevraagd is om interne stukken van de commissies.

Desgevraagd geeft verweerder voorts aan dat de brief met kenmerknummer SAS/GDE/2007/046920, de adviesaanvraag van de minister van VROM betreft en dat deze brief openbaar is gemaakt.

Verweerder merkt op het advies van prof. Koeman waarnaar verweerder ter zitting verwees, alsnog aan de commissie te zullen doen toekomen.

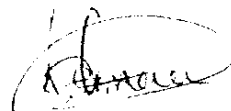
Gezien en akkoord,

De voorzitter,

w.g.

prof. mr. P.P.T. Bovend'Eert

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris,

mrw. mr. L.E. Vermaas

Arr.-Rechtbank Almelo
Sector Bestuursrecht
Postbus 323
7600 AH ALMELO

Haaksbergen/Almelo 23 mei 2008
F-0546810188

BEROEPSCHRIFT

.....

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN :

Ondergetekende, ten deze eiser, komt bij Uw Rechtbank op nadere aan te voeren gronden in beroep tegen de op rechtsgevolg gerichte beschikking op bezwaar d.d. 22 mei 2008 van Prof. Dr. J.A. Knottnerus van Gezondheidsraad welke ressorteert onder de Minister van VWS kenmerkno. 1281 JAK/mz/Alg.

PRIMAIR

Het bestreden besluit is genomen op basis van na de hoorzitting aan verweerder toegezonden stukken van Prof. Koeman. De hoorcommissie heeft eiser niet in de gelegenheid gesteld zich uit te laten over die stukken. De bedoelde stukken van Prof Koeman zijn nimmer aan eiser toegezonden en ook niet bijgesloten in het bestreden besluit welke d.d. heden ten kantore van eiser werd toegezonden. Zulks klemt destemmeer aangezien in casu niet sprake is van een onafhankelijke hoorcommissie met onafhankelijke leden maar het horen is geschied door een ad-hoc commissie van ambtenaren van het ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport. Primair verzoekt eiser het bestreden besluit te vernietigen onder veroordeling van de Gezondheidsraad/de Minister van VWS cq de Staat tot betaling van de proceskosten.

SUBSIDIAIR

Mocht U eiser niet willen volgen in diens primaire conclusie dan wordt subsidiair onder begin van gronden het navolgende naar voren gebracht :

Niet is gebleken en niet is gesteld dat er sprake is van verplichte geheimhouding of vergaderen achter gesloten deuren. Het gestelde in het bezwaarschrift gelieve U woordelijk herhaald als ingelaste mede-motivering van dit beroepschrift te beschouwen

De genoemde stukken van genoemde Prof. Koeman waren niet bijgesloten weshalve bij gebrek aan wetenschap door eiser wordt gesteld dat geen bemerkingen zijn gemaakt door Prof Koeman. Zulks ligt ook in de rede omdat geen jurisprudentie-vindplaatsen worden genoemd door Prof Knottnerus van de Gezondheidsraad in diens beschikking op bezwaar van 22 mei 2008.

De beschikking steunt alleen op het advies van de hoorcommissie. Niet is gebleken dat Prof Knottnerus van de Gezondheidsraad in heroverweging tot zijn beschikking is gekomen. Prof. Koeman is ook als raadsman van de gemeente Tilburg opgetreden in de zaak wering van zendmasten. Nu de VWS-hoorcommissie advies heeft uitgebracht zonder te beschikken over alle stukken en rapporten (advies was al gegeven en toen kwam de beweerdelijke nazending van stukken van Prof. Koeman) moet worden geconcludeerd dat het bestreden besluit niet conform de te betrachten zorgvuldigheid in de zin van de Awb tot stand is gekomen en ligt het bestreden besluit derhalve ook om die redenen voor vernietiging gereed.

MEER SUBSIDIAR

.....

De grieven en bezwaren zoals vervat in het bezwaarschriftuur zijn deels onweersproken gebleven en het is daarom dat ook om die reden het beroep gegrond dient te worden verklaard.

Binnen de beroepstermijn zal aanvullend beroep worden ingesteld en desnodig nadien nadere memories worden ingebracht.

Weshalve wordt aan Uw Rechtbank verzocht het bestreden besluit te vernietigen, het beroepschrift gegrond te verklaren, de gezondheidsraad te gelasten een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van Uw uitspraak, geheel kosten rechtens.

Hoogachtend,
Uw dw. dr.,

Rechtspraktijk BAWA
J.P.E. Baakman.